

Leg. 136

Wniosek.

Zważywszy, że Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 13. października 1874 uchwalił dodatkowe do §. 79. postanowienie, iż nad odpowiedzią na interpelację może Sejm otworzyć dyskusję, bez czynienia w tej dyskusyi wniosków, a to bez względu, czy interpelacya była wystosowaną do Wydziału krajowego, czy do c. k. Rządu;

zważywszy, że według reskryptu Ministra spraw wewnętrznych z dnia 3. kwietnia 1875 powyższa uchwała Sejmu nie ma się stosować do odpowiedzi, udzielanych przez Komisarza rządowego na wniesione do niego interpelacje — a to z powodu, iż postanowienie takie regulaminu rzekomo sięga po za wewnętrzny zakres działania Sejmu krajowego — co jest mylne, ponieważ postanowienia, dotyczące dyskusyi w Sejmie odnoszą się ściśle do wewnętrznych spraw Sejmu, a takie sprawy tylko przez Sejm sam normowane być mogą;

zważywszy, że prawo interpelacyi bez prawa przeprowadzenia dyskusyi nad odpowiedzią jest połowiczne i niedostateczne;

zważywszy, że to ograniczenie prawa interpelacyi w innych Sejmach krajowych nie istnieje —

wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm interpretuje postanowienia §. 79. regulaminu tak, że mają one zastosowanie także do odpowiedzi, danych ze strony c. k. Rządu na wniesione do Rządu interpelacje.

Wnioskodawca:

Romanowicz w. r.

Rayski, Jahl, Małachowski, Górka, Rotter, Jabłoński, Michalski, Z. Jaworski, Jugendfein, Średniawski, Styła, Dworski, Loewenstein, Vayhinger, Witosławski, Wójcik, Żardecki, Bernardzikowski, Bojko.

